

РЕШЕНИЕ

№ 406

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8124** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Мемо Лог“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.Б, офис 5, чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу Решение № 2832/14.06.2023г., постановено по НАХД № 3751 / 2023г. по описа на СРС, 11 с-в, с което е потвърден Електронен фиш № [ЕГН], издаден от А. / в решението посочен като издаден от СДВР/, с който на дружеството на основание чл.179, ал.3б, вр. чл.187а, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500.00 лв. за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

Касаторът твърди в жалбата си, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Излага подробни съображения в тази насока. Твърди незаконосъобразност на процесния електронен фиш. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции в общ размер на 1320.00 лв. В съдебно заседание и в писмени бележки по делото поддържа жалбата си.

Ответникът по делото – А., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата в съдебно заседание и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на

претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителя на СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

СРС е установил от фактическа страна, че на 07.04.2022 г., в 12.21 ч., състав от ППС Влекач Д. 480ФТ, рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 19500 кг., брой оси 2, екологична категория ЕВРО VI Е, с ремарке с брой оси 5, с обща технически допустима маса на състава 40000кг.се движил по път А-6 /автомагистрала „Европа“/, като при пътния участък на км. 60+705 в посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе МПС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/. Нарушението е било установено чрез устройство с № 10192, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси.След извършена справка за собственици и притежатели на МПС било установено, че МПС-то се ползва от дружество „Мемо Лог“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Поради това на юридическото лице бил съставен електронен фиш № [ЕГН], с който било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

За да потвърди ЕФ СРС е приел, че същият е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и правилно е била ангажирана административно наказателната отговорност на санкционираното лице.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

На първо място, видно от мотивите и диспозитива на оспореното решение, СРС е посочил, че пред него се оспорва и е потвърдил Електронен фиш № [ЕГН],издаден от СДВР, а не оспорвания от жалбоподателя и процесния в случая Електронен фиш № [ЕГН],издаден от А..

На следващо място,съгласно чл.102, ал.2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл.179, ал.3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. Съгласно чл.187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал.2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв, каквато санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш /чл.39, ал.4 от ЗАНН/. Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл.179, ал.3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл.189ж, ал.1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение.

Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се съставя електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл.187а, ал.4 от ЗДвП, чл.167а, ал. 2, т.8 от ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Тъй като се касае за наказателно административна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, да се приеме че тя се отнася и до нарушенията по чл.179, ал.3б от ЗДвП.С оглед на горното недопустимо е била ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП.Като е приел обратното СРС е постановил неправилно решение което следва да се отмени, като следва да се отмени и процесния ЕФ.

При този изход на спора основателна е претенцията на касатора за присъждане на разноски и за двете инстанции. Представени са доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1320 лв. / 660,00 лв. за процесуално представителство пред СРС - л.10 от нахд № 3751/23 г. и 660.00 лв. за процесуално представителство пред АССГ – л.14 от кнахд № 8124/23/.Неоснователно е възражението на ответника по делото за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Видно е, че адвокатското възнаграждение е определено в размер малко над установения минимум по чл.18, ал.4 от Наредба № 1 / 2004 г.за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като сумата е с включен ДДС. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2832/14.06.2023г.,постановено по НАХД № 3751/2023 г. по описа на СРС, 11 състав.

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН],издаден от А., с който на „Мемо Лог“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.179, ал.3б, вр. чл.187а, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП е наложена имуществена санкция в размер на 2500.00 лв. за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, да заплати на „Мемо Лог“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.Б, офис 5, сумата в размер на 1320.00 лв. / хиляда триста и двадесет лева/, представляваща разноски по делото за две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.